

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3324/2019
Гж ап 24/2019
06.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранко Ф. Бутолен, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду РЗ 25/19 од 12.06.2019. године и ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6314/18 од 16.01.2019. године, у седници одржаној 06.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду РЗ 25/19 од 12.06.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6314/18 од 16.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 74822/10 од 21.05.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да му на име накнаде нематеријалне штете исплати 150.000,00 динара за претрпљене физичке болове, 135.000,00 динара за претрпљени страх, 165.000,00 динара за наруженост и 325.000,00 динара за умањење опште животне способности, као и захтев за накнаду трошкова поступка у износу од 275.850,00 динара, све са законском каматом од 21.05.2018. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6314/18 од 16.01.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П бр. 74822/2010 од 21.05.2018. године, у ставу првом изреке. Захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка је одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио посебну ревизију на основу члана 395. Закона о парничном

поступку (погрешно се позивајући на одредбу члана 404. сада важећег Закона о парничном поступку).

Решењем РЗ 25/19 од 12.06.2019. године Апелациони суд у Београду није предложио Врховном касационом суду одлучивање о изјављеној ревизији у смислу члана 395. ЗПП.

Против овог решења тужилац је изјавио жалбу због битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући дозвољеност жалбе применом члана 411. у вези члана 373. ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09), који се примењује на основу чл. 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да жалба није дозвољена.

Жалба као редовни правни лек може се изјавити против пресуде донете у првом степену (члан 355. ЗПП) и против решења првостепеног суда (чл. 385. ЗПП).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену (чл. 394. ЗПП), и против решења другостепеног суда (чл. 412. ЗПП) странке могу изјавити ревизију.

Имајући у виду да Закон о парничном поступку који се у овом случају примењује не предвиђа жалбу као правни лек који се може изјавити против решења другостепеног суда, жалба тужиоца није дозвољена.

Према члану 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14), ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом по члану 394. овог закона, кад је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тумачење права.

Услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 395. ЗПП нису испуњени, јер жалбени суд није уважио предлог ревидента, што је услов за дозвољеност.

Ревизија тужиоца није дозвољена ни као редовна.

Наиме, према члану 506. став 1. (прелазне и завршне одредбе) Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровешће се по одредбама ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09). Међутим, према чл. 23. став 3. новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), објављених у „Службеном гласнику РС“, бр. 55/14, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност

од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона. У овом случају, правноснажна другостепена пресуда која се побија ревизијом донета је 04.11.2015. године, после ступања на снагу наведених новела ЗПП.

Тужба у овом спору ради накнаде штете у износу од укупно 775.000,00 динара, поднета је 08.06.2010. године.

У овом имовинско – правном спору који се односи на потраживање у новцу, у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић